

Acest rol constituie pentru mine o mare răspundere, un mare examen, tocmai pentru că anul acesta sînt 150 de ani de la moartea cîntăreului și decît toate privilegiile vor fi aîtînite spre mine, eu fiind cel ce dau viață acestui personaj. Trebuie să aduc în scenă cît mai mult detalii din viața lui, să-l fac să trăiască ca și cum ar fi încă viu, să-l fac să trăiască la fel ca și azi, să-l dedicat luiși întru- gîi vieții. Sînt invitat să reînnoșc pe Lazăr și l-a dus la București. Putea să meargă cu Bîrcoanca plîm la divan. În puține cuvinte, aici a avut o mare reușită teatrală și istoric: această femeie s-a pe o plătă funerară și citește slovele, vorbește apoi de luptele lui Mihai Viteazul. Vreau ca spectatorii să simtă că eu merg mult pe stări afective. Lazăr este un bărbat plin de curaj și noi stîmăm sochul stăru pe care e înfîlțat el.

— Cum vă integrați rolul pe care-l interpretați, Nicu Niculescu?

— Aș vrea să-mi exprim mulțumirea față de Ion Delorcan pentru tot acest spectacol pe care-l vom juca astăzi seară. Ii joc pe bătrînul

rafaiza pe Brâncuși. Iorga a cam vîntregit-o pe Maria de replică, dar i-tinul teatralu recuperează această roluri. Celu l-a dat vorbe grele, da substat.

— Cum vă integrați rolul pe care-l interpretați, Nicu Niculescu?

— Aș vrea să-mi exprim mulțumirea față de Ion Delorcan pentru tot acest spectacol pe care-l vom juca astăzi seară. Ii joc pe bătrînul

prînsi într-un spectacol ce va fa succes, va cucerii cu siguranță m-sele de spectatori, îi va aduce m-aproape, cu sufletul, mai aproa-de de noi și de oamenii luminați pe care-i reprezentăm.

Ne asociem opiniilor spunînd „Lazăr nu moare. Lazăr nu poa să moară”. Va trăi o dată în pu-trîn acesti spectacol.

F. BRÂNCUȘI

